

Atspausdinta iš e-seimas.lrs.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR RUSIJOS FEDERACIJOS VYRIAUSYBĖS

SUTARTIS DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR ABIPUSĖS APSAUGOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Rusijos Federacijos Vyriausybė, toliau vadinamos „Susitariančiosiomis Šalimis“,
- siekdamos sukurti palankias sąlygas vienos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje,

- pripažindamos, kad investicijų skatinimas ir abipusė apsauga pagal šią Sutartį prisidės prie abipusiai naudingo prekybinio ekonominio, mokslinio techninio bendradarbiavimo,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis SĄVOKOS

Šioje Sutartyje:

1. Sąvoka „investuotojas“ kiekvienai iš Susitariančiųjų Šalių reiškia:

a) bet kurį fizinį asmenį, kuris yra tos Susitariančiosios Šalies pilietis pagal tos Susitariančiosios Šalies įstatymus ir turi teisę investuoti kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal pastarosios Susitariančiosios Šalies įstatymus;

b) Lietuvos Respublikai:

bet kokią įmonę, įsteigtą ir įregistruotą Lietuvos Respublikos teritorijoje pagal jos įstatymus;

Rusijos Federacijai:

bet kurį juridinį asmenį, sukurtą arba įsteigtą pagal galiojančius Rusijos Federacijos teritorijoje įstatymus su sąlyga, kad pagal Rusijos Federacijos įstatymus jis turi teisę investuoti Lietuvos Respublikos teritorijoje.

2. Sąvoka „investicija“ reiškia bet kurios rūšies turtą, investuojamą vienos Susitariančiosios Šalies investuotojo kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal pastarosios Susitariančiosios Šalies įstatymus ir tvarką, skyrium imant:

a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą bei atitinkamas turtines teises;

b) akcijas, pajų, obligacijas ir kitas dalyvavimo įmonėse ir bendrovėse formas;

c) pretenzijas į pinigus, kurie investuojami ekonominei vertei sukurti arba pretenzijas į bet kokią ekonominę vertę turinčią veiklą, susijusią su investicijomis;

d) išimtinės teises į intelektualines nuosavybės objektus (tokias kaip autorinės teisės, teisės į išradimus, pramoniniai pavyzdžiai ir modeliai, prekių ženklai, prekybiniai pavadinimai, reputacija ir pažangioji patirtis (know-how));

e) įstatymu ar sutartimi suteiktas teises ekonominei veiklai atlikti, įskaitant gamtinių išteklių žvalgybos, gavybos ir panaudojimo koncesijas.

Bet koks investuoto ar reinvestuoto turto formos pakeitimas neturi įtakos investicijos pobūdžiui su sąlyga, kad toks pakeitimas neprieštarauja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje investuota, įstatymams.

3. Sąvoka „pajamos“ reiškia iš investicijų, numatytų šio straipsnio 2 dalyje, gautas sumas ir, skyrium imant, apima pelną, kapitalo apyvartos pajamas, dividendus, palūkanas, licencinius, komisinius ir kitus atlyginimus.

4. Sąvoka „teritorija“ reiškia Lietuvos Respublikos arba Rusijos Federacijos teritoriją, taip pat jų atitinkamą išimtinę ekonominę zoną ir kontinentinį šelfą, kuriems atitinkama valstybė pagal tarptautinę teisę įgyvendina suverenias teises ir jurisdikciją.

5. Sąvoka „Susitariančiosios Šalies įstatymai“ kiekvienai Susitariančiajai Šaliai reiškia Susitariančiosios Šalies valstybės įstatymus ir kitus teisės aktus.

2 straipsnis INVESTICIJŲ SKATINIMAS IR APSAUGA

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis skatina kitos Susitariančiosios Šalies investuotojus investuoti pirmosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje ir pagal savo įstatymus priima tokias investicijas.

2. Kiekviena Susitariančioji Šalis pagal savo įstatymus garantuoja kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms visišką apsaugą ir saugumą.

3 straipsnis INVESTICIJŲ REŽIMAS

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje užtikrina kitos Susitariančiosios Šalies investuotojams, jų atliktoms investicijoms ir su jomis susijusiai veiklai teisingą ir lygiavertį režimą, neleidžiantį imtis diskriminacinių

priemonių, galinčių trukdyti valdyti, palaikyti, naudotis ar disponuoti investicijomis.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas režimas turi būti ne mažiau palankus negu režimas, kurį Susitariančioji Šalis suteikia savo ar trečiosios valstybės investuotojų investicijoms ar su jomis susijusiai veiklai.

3. Kiekviena iš Susitariančiųjų Šalių pasilieka teisę pagal nacionalinius įstatymus nustatyti ūkio ir veiklos sritis, kuriose užsienio investuotojų veikla draudžiama ar ribojama.

4. Pagal šio straipsnio 2 dalį suteikiamas didžiausio palankumo režimas neapima privilegijų, kurias Susitariančioji Šalis teikia ar teks ateityje:

a) dėl dalyvavimo esamose ar būsimose muitų, valiutų ir mokėjimų sąjungose, laisvos prekybos ar vieningų tarifų zonose, bendrojoje rinkoje ar kitose regioninės ekonominės integracijos sutartyse, kurių šalimi yra ar gali tapti viena iš Susitariančiųjų Šalių;

b) pagal sutartį dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo arba dėl kitų su mokesčiais susijusių susitarimų.

4 straipsnis

VADOVAUJANTIS PERSONALAS

1. Susitariančioji Šalis pagal savo įstatymus, susijusius su fizinių asmenų, kurie nėra jos piliečiai, atvykimu, laikinu buvimu ir darbu, leidžia kitos Susitariančiosios Šalies investuotojams – fiziniams asmenims bei tos Susitariančiosios Šalies investuotojų įdarbintam vadovaujančiam personalui (vadovaujančiam, administraciniam, taip pat ypatingą reikšmę įmonės funkcionavimui turinčiam techniniam) atvykti ir pasilikti jos teritorijoje su investicijomis susijusiai veiklai vykdyti.

2. Susitariančioji Šalis pagal savo įstatymus leidžia jos teritorijoje investavusiems kitos Susitariančiosios Šalies investuotojams savo nuožiūra priimti į darbą bet kokią vadovaujančio personalo kategorijos darbuotoją nepriklausomai nuo jo pilietybės su sąlyga, kad toks vadovaujančiojo personalo kategorijos darbuotojas yra gavęs leidimą atvykti, laikinai būti ir dirbti pirmosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje ir kad šis darbas atitinka tam vadovaujančiojo personalo kategorijos darbuotojui išduotame leidime nustatytas sąlygas ir laikinus apribojimus.

5 straipsnis

ĮSTATYMŲ VIEŠUMAS

Kiekviena Susitariančioji Šalis, siekdama padėti susipažinti su savo įstatymais, susijusiais su kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų vykdomomis investicijomis, užtikrina tokių įstatymų viešumą ir prieinamumą.

Prireikus Susitariančiosios Šalys keičiasi informacija apie įstatymus, susijusius su šios Sutarties veikimo sritimi.

6 straipsnis

EKSPPROPRIACIJA IR KOMPENSACIJA

1. Nė viena iš Susitariančiųjų Šalių neekspropriuoja, nenacionalizuoja ar nesiiima kitų panašių priemonių (toliau vadinama „ekspropriacija“) prieš kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijas savo teritorijoje, išskyrus tuos atvejus, kai tokių priemonių imamasi įstatymų nustatyta tvarka visuomenės poreikiams, kad jos nėra diskriminacinės ir yra nedelsiant suteikiama atitinkama ir veiksminga kompensacija.

2. Kompensacija turi atitikti ekspropriuojamų investicijų rinkos vertę, buvusią prieš pat tą momentą, kai oficialiai tapo žinoma apie įvykdytą arba būsimą ekspropriaciją. Kompensacija yra išmokama be nepagrįsto atidėliojimo laisvai konvertuojama valiuta ir laisvai pervedama iš vienos Susitariančiosios Šalies teritorijos į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją. Iki išmokėjimo datos į kompensaciją įskaičiuojamos palūkanos, apskaičiuotos pagal Londono tarpbankinės biržos (LIBOR) kursą.

7 straipsnis

NUOSTOLIŲ ATLYGINIMAS

Vienos Susitariančiosios Šalies investuotojams, kurių investicijoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje padaryti nuostoliai dėl karo, gyventojų neramumų, ypatingosios padėties įvedimo, sukilimo, maišto ar kitų panašių aplinkybių, suteikiamas ne mažiau palankus režimas negu režimas, kurį pastaroji Susitariančioji Šalis suteikia savo ar trečiosios valstybės investuotojams dėl bet kokių priemonių, kurių imamasi ryšium su tokiais nuostoliais.

8 straipsnis

PERVEDIMAI

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis užtikrina kitos Susitariančiosios Šalies investuotojams, įvykdžiusiems visas mokestines prievoles, laisvą pervedimą į užsienį mokėjimų, susijusių su investicijomis, skyrium imant:

- a) pradinės investicijos bei papildomų sumų investicijoms palaikyti ar plėsti;
- b) pajamų;
- c) lėšų, skirtų paskoloms, tiesiogiai susijusioms su investicijomis, apmokėti;
- d) įplaukų, gautų visiškai arba iš dalies likvidavus arba pardavus investicijas;
- e) kompensacijų, numatytų šios Sutarties 6 straipsnyje;
- f) vienos Susitariančiosios Šalies investuotojų ir vadovaujančio personalo, kuriems leista dirbti darbą, susijusį su investicijomis kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, uždarbių ir kitų išmokų.

2. Pervedimai yra atliekami nedelsiant, laisvai konvertuojama valiuta pagal rinkos kursą, kuris yra nustatytas pervedimo dieną pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo atliktos investicijos, galiojančias valiutines taisykles.

9 straipsnis SUBROGACIJA

Susitariančioji Šalis ar jos paskirta Agentūra, kuri sumokėjo investuotojui pagal nekomercinės rizikos garantiją, kurią buvo suteikusi kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje esančiai investicijai, galės subrogacijos būdu naudotis tokios pat apimties investuotojo teisėmis, kaip ir pats investuotojas. Tokiomis teisėmis ji naudojasi pagal pastarosios Susitariančiosios Šalies įstatymus.

10 straipsnis GINČŲ TARP VIENOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALIES IR KITOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALIES INVESTUOTOJO SPRENDIMAS

1. Kilus bet kokiam su investicijomis susijusiam ginčui tarp vienos iš Susitariančiųjų Šalių ir kitos Susitariančiosios Šalies investuotojo, įskaitant ginčus dėl kompensacijos dydžio, sąlygų ir mokėjimo tvarkos ar pervedimų atlikimo tvarkos, atitinkamai pagal šios Sutarties 6 ir 8 straipsnius, pateikiamas rašytinis pranešimas su smulkiais paaiškinimais, kurių investuotojas siunčia ginče dalyvaujančiai Susitariančiajai Šaliai. Jeigu įmanoma, ginčo šalys stengiasi išspręsti tokį ginčą derybomis.

2. Jei tokiu būdu nepavyko išspręsti ginčo per šešis mėnesius nuo rašytinio pranešimo, nurodyto šio straipsnio 1 dalyje, pateikimo dienos, ginčas bet kurios šalies prašymu ir investuotojo pasirinkimu perduodamas spręsti:

- a) kompetentingam Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje atliktos investicijos, teismui ar arbitražui;
- b) Stokholmo Prekybos rūmų arbitražui;
- c) Tarptautinių prekybos rūmų arbitražui;
- d) *ad hoc* arbitražo teismui, sudaromam pagal Jungtinių Tautų tarptautinės prekybos teisės komisijos (UNCITRAL) arbitražo taisykles.

3. Arbitražo sprendimai yra galutiniai ir privalomi abiem ginčo šalims. Kiekviena Susitariančioji Šalis įsipareigoja vykdyti sprendimus pagal savo įstatymus.

11 straipsnis GINČAI TARP SUSITARIANČIŲJŲ ŠALIŲ

1. Ginčai tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šios Sutarties aiškinimo ar taikymo sprendžiami derybų keliu, esant galimybei, diplomatiniais kanalais.

2. Jeigu Susitariančiosios Šalys negali išspręsti ginčo per šešis mėnesius nuo derybų pradžios, tai jis, bet kuriai Susitariančiajai Šaliai reikalaujant, perduodamas arbitražo teismui.

3. Arbitražo teismas kiekvienu atskiru atveju sudaromas taip. Kiekviena Susitariančioji Šalis per du mėnesius nuo pranešimo apie ginčo sprendimą arbitražo teisme gavimo dienos paskiria po vieną arbitražo narį. Po to šie du arbitražo nariai išrenka trečiosios valstybės pilietį, kuris, pritarus abiem Susitariančiosioms Šalims, per du mėnesius nuo kitų dviejų arbitražo narių paskyrimo dienos paskiriamas arbitražo teismo pirmininku.

4. Jeigu per laikotarpį, nurodytą šio straipsnio 3 dalyje, reikiami paskyrimai nebuvo atlikti ir nėra kito susitarimo, bet kuri Susitariančioji Šalis gali kreiptis į Tarptautinio Teismo Prezidentą su prašymu atlikti reikiamus paskyrimus. Jeigu Prezidentas yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis arba negali atlikti tokio prašymo dėl kitų priežasčių, Tarptautinio Teismo Viceprezidentui pasiūloma atlikti reikiamus paskyrimus. Jeigu Viceprezidentas yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis arba jis taip pat negali išpildyti tokio prašymo, tai kreipiamasi į kitą pagal vyresnybę Tarptautinio Teismo narį, kuris nėra kurios nors iš Susitariančiųjų Šalių pilietis, su prašymu atlikti reikalingus paskyrimus.

5. Arbitražas sprendimus priima balsų dauguma. Arbitražo sprendimai yra galutiniai ir privalomi abiem Susitariančiosiems Šalims. Arbitražas pats nustato savo darbo tvarką.

6. Kiekviena Susitariančioji Šalis apmoka savo teismo nario ir jos atstovavimo arbitražo procese išlaidas; išlaidas, susijusias su arbitražo Pirmininko veikla ir kitas išlaidas abi Susitariančiosios Šalys dengia po lygiai. Tačiau arbitražo teismas gali nuspręsti, kad didesnę išlaidų dalį padengs viena iš Susitariančiųjų Šalių, ir toks sprendimas privalomas abiem Susitariančiosiems Šalims.

12 straipsnis KONSULTACIJOS

Bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu Susitariančiosios Šalys konsultuojasi dėl šios Sutarties aiškinimo ir taikymo.

13 straipsnis SUTARTIES TAIKYMAS

Ši Sutartis taikoma visoms investicijoms, kurias vienos Susitariančiosios Šalies investuotojai atliko kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje nuo 1992 m. sausio 1d.

Šios Sutarties nuostatos ginčams, nurodytiems šios Sutarties 10 ir 11 straipsniuose, taikomos nuo jos įsigaliojimo dienos.

14 straipsnis SUTARTIES ĮSIGALIOJIMAS IR TRUKMĖ

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis raštu praneša kitai Susitariančiajai Šaliai apie tai, kad įvykdytos visos vidaus procedūros, būtinos šiai Sutarčiai įsigaliooti. Ši Sutartis įsigalioja nuo antrojo pranešimo datos.

2. Ši Sutartis sudaroma penkiolikos metų laikotarpiui. Pasibaigus šiam laikotarpiui, ji galios ir toliau, kol nepraeis 12 mėnesių nuo tos dienos, kada viena iš Susitariančiųjų Šalių raštu praneš kitai Susitariančiajai Šaliai apie ketinimą nutraukti šią Sutartį.

3. Protokolas yra neatskiriama šios Sutarties dalis.

4. Ši Sutartis gali būti keičiama abipusiu raštišku Susitariančiųjų Šalių susitarimu. Bet kuri pataisa įsigalioja tada, kai kiekviena Susitariančioji Šalis raštu praneša viena kitai apie tai, kad įvykdytos visos vidaus procedūros, būtinos tos pataisos įsigaliojimui.

5. Investicijoms, atliktoms pagal šią Sutartį iki šios Sutarties galiojimo pabaigos ir kurioms taikoma ši Sutartis, visų kitų šios Sutarties straipsnių nuostatos galioja dešimt metų pasibaigus šios Sutarties galiojimo laikui.

Pasirašyta Maskvoje 1999 m. birželio 29 d., dviem egzemplioriais, kiekvienas jų lietuvių, rusų ir anglų kalbomis, visi tekstai yra vienodos teisinės galios.

Kilus nesutarimams, remiamasi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

RUSIJOS FEDERACIJOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

PROTOKOLAS

Pasirašant Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Rusijos Federacijos Vyriausybės Sutartį dėl investicijų skatinimo ir apsaugos (toliau vadinama „Sutartis“), Susitariančiosios Šalys susitarė dėl šių nuostatų, kurios yra neatskiriama Sutarties dalis:

1. Neatsižvelgiant į Sutarties 10 straipsnio nuostatas, investuotojai, kurių investicijos yra eksproprijuojamos, turi teisę, kad jų bylą nedelsiant išnagrinetų Susitariančiosios Šalies, vykdančios ekspropriaciją, atitinkamas teisminis ar administracinis organas, siekiant nustatyti, ar tokia ekspropriacija ir sekanti kompensacija atitinka principus, įtvirtintus Sutarties 6 straipsnyje ir Susitariančiosios Šalies, atliekančios ekspropriaciją, įstatymuose.

2. Neatsižvelgiant į Sutarties 13 straipsnio nuostatas, Lietuvos Respublikai:

a) Sutarties nuostatos netaikomos klausimams, susijusiems su žemės sklypų įgijimu, valdymu, naudojimu, disponavimu ir kitomis teisėmis;

b) klausimus, nurodytus šio Protokolo 2 dalies a punkte, reguliuoja Lietuvos Respublikos įstatymai.

Pasirašyta Maskvoje 1999 m. birželio 29 d., dviem egzemplioriais, kiekvienas jų lietuvių, rusų ir anglų kalbomis, visi tekstai yra vienodos teisinės galios.

Kilus nesutarimams, remiamasi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

RUSIJOS FEDERACIJOS
VYRIAUSYBĖS VARDU
